

[Poul Schlüter]

CD, når det drejer sig om overskudsdeling og rentefradragsomlægning, har sikret sig imod, at man vedtager sådanne foranstaltninger her i salen. Jeg synes, det skal citeres her fra talerstolen, at der på s. 13 i forligspartiernes aftaletekst står, at partierne tager til efterretning, at regeringen i den kommende tid fortsætter sine bestræbelser på at gennemføre 1) overskudsdeling og 2) rentefradragsomlægning.

Så siger man, at regeringen har oplyst, at sådanne beslutninger af tekniske grunde ikke kan få virkning i forligsperioden, men der er altså grønt lys for, at regeringen til oktober, når folketinget på ny træder sammen, søger at skaffe sig et flertal her i salen såvel for obligatorisk overskudsdeling med central fond som for afskaffelse af rentefradragsretten. Det er der grønt lys for; det kan vedtages som lovgivning til efteråret, hvis regeringen kan skaffe sit flertal. Det kan af tekniske grunde ikke komme til at træde i kraft før efter et nyvalg, men det kan vedtages som lovgivning, det kan stadfæstes af dronningen, det kan komme i Lovtidende, det kan blive historiske kendsgerninger.

Af disse tre eksempler: ejendomsskatterne – og det sker i dag – og de to andre muligheder, OD eller ØD og afskaffelse af rentefradragsretten, kan man efter min opfattelse lære, at man somme tider må erkende, at 45 mandater ikke kan få indflydelse, der fører til et godt resultat, medens 6 mandater kan være nok til at bane vej for historiske ulykker.

Christophersen (V):

Jeg vil lige som hr. Poul Schlüter gerne bidrage til, at historieskrivningen finder sted på et så korrekt grundlag som muligt. Det, som kalder mig herop, er hr. Erhard Jakobsens udtalelser om, at det, CD og kristeligt folkeparti sad og ventede på – og, forstod jeg, ventede forgæves på – mens forhandlingerne fandt sted i april sidste år, var en henvendelse fra venstre og det konservative folkeparti.

Her synes jeg der er grund til at gøre opmærksom på, at jeg, mens de forhandlinger fandt sted, på eget initiativ og i forståelse med det konservative folkeparti løbende holdt repræsentanter for såvel CD som kristeligt folkeparti orienteret om, hvorledes

disse forhandlinger udviklede sig. Jeg indrømmer, det ikke var hr. Erhard Jakobsen, jeg holdt orienteret, for han var ikke i landet på det tidspunkt, men jeg holdt hr. Arne Melchior og hr. Chr. Christensen orienteret. Det syntes vi var en naturlig ting, og det tror jeg i øvrigt alle inklusive socialdemokratiet var bekendt med. Derfor er det helt urimeligt at komme nu og påstå, at man ikke blev orienteret; det forholder sig lige præcis omvendt.

I forlængelse af, hvad hr. Poul Schlüter sagde om diskussionen vedrørende rentefradrag, vil jeg i øvrigt henvise hr. Erhard Jakobsen til referatet af den debat, vi førte i salen netop om den sag i forbindelse med arbejdsministerens ØD-redegørelse, hvor hr. Arne Melchior til sidst måtte erkende, at det var ganske korrekt – hvad hr. Poul Schlüter netop har fremført, men som hr. Erhard Jakobsen jo altså bestred indledningsvis – at socialdemokratiet har sin fulde frihed til at arbejde for og at få vedtaget en skattefradragsomlægning og en ØD-lovgivning, også selv om CD måtte være modstander af det.

Ellers vil jeg kun om debatten her sige, at når jeg lytter til hr. Erhard Jakobsens indlæg, når jeg lytter til hr. Arne Bjerregaards indlæg, og når jeg ser på statsministerens ansigtsudtryk, mens det foregår, og mens vi andre nødvendigvis må imødegå, hvad der bliver sagt, så viser det mig ganske tydeligt, at både CD og kristeligt folkeparti føler, at dette her ikke er nogen særlig behagelig debat. Selvfølgelig er den ikke det, for her gennemføres en for socialdemokratiet uhyre vigtig sag, og det generer naturligvis de partier.

Det generer i øvrigt også os andre, af den enkle grund at det jo hermed demonstreres, at én af virkningerne af den slags forlig er, at det først og fremmest giver socialdemokratiet en stærkere position. Det burde man måske også have overvejet, da man i realiteten tilfød, at dette lovforslag nu om et øjeblik får lov til at passere.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Kristeligt folkeparti anfører til støtte for sin opfattelse af, at fradragsretten for ejendomsskatter skal afskaffes, at det vil være at hjælpe de lave indkomster. Sådant er det imidlertid ikke, for når man først har fjernet